

oversigt over partiernes agitationsudgifter og over de indtægter, hvormed partierne har dækket disse.“

§ 23, stk. 5, bliver herefter stk. 6.

12. § 43, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Derefter opgøres, hvor mange stemmer der er faldet på hvert af de partier, som er kundgjort i overensstemmelse med § 23, sidste stykke, og som enten 1) har opnået mindst ét kredsmandat eller 2) i hele landet har opnået mindst $\frac{2}{175}$ af de afgivne gyldige stemmer.“

13. Titlen på kapitel VI. ændres til: „VI. Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder.“

14. I § 55 tilføjes efter sidste ord: „... eller ved stedfortræder, jfr. § 64 A.“

15. I § 56 indsættes som nyt stykke efter stk. 5:

„Stk. 0. Vælgere, der har ophold på sygehuse, forsorgsinstitutioner eller i fængsler o. lign., kan den tredjesidste og næstsidste søgnedag før valget afgive stemme på en i dette øjemed på institutionen oprettet afdeling af det lokale folkeregister.“

§ 56, stk. 6, bliver herefter stk. 7.

16. Efter § 64 indsættes som ny paragraf:

„§ 64 A. En ægtefælle, der selv har valget, kan af sin syge ægtefælle bemyndiges til ved personligt fremmøde at afgive stemme på dennes vegne. Bemyndigelsen skal gives skriftligt på en af indenrigsministeren godkendt blanket og bevidnes af to vælgere som vitterlighedsvidner.“

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 1-7, træder i kraft samtidig med forslag til lov om ændring af Danmarks Riges Grundlov fremsat den 28. november 1968.

Stk. 2. § 1, nr. 8-16, træder i kraft den 1. juli 1969.

Bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer i folketingsvalgloven falder i tre grupper:

1. udvidelse af valgretten til visse udenlandske statsborgere, der har bopæl her i landet, samt til visse danske statsborgere, som har ophold uden for landets grænser (lovforslagets nr. 1-7),

2. visse ændringer af reglerne om anmeldelse af nye partier og om mandatfordelingen (nr. 8-12) samt

3. en udvidet adgang til stemmeafgivelse for personer, der ikke er i stand til at give møde på valgstederne (nr. 13-16).

Til § 1, nr. 1.

Ved ændringsforslaget gives — i overensstemmelse med det samtidig fremsatte forslag til grundlovsændring — dels valgret til danske statsborgere, der har opgivet fast bopæl her i riget, men som stadig har bevaret en fast tilknytning til dette, dels valgret til statsborgere i de nordiske lande, som har fast bopæl her i riget.

Den første gruppe omfatter f. eks. personer, der er udsendt af danske firmaer til disses filialer i udlandet, udsendt diplomatisk og konsular personale, visse grupper af søfolk og endelig arbejdere og andre, der — bl. a. med udnyttelse af det fællesnordiske

arbejdsmarked — har taget beskæftigelse i en kortere eller længere periode uden for landets grænser, men ikke agter at søge statsborgerskab i det fremmede land. De pågældende er i øjeblikket sat uden for det demokratiske fællesskab, hvad der både for dem selv og for det danske samfund som helhed må være utilfredsstillende. For personer, der har fast bopæl i et af de andre nordiske lande, ville det dog ofte være mere ønskeligt, om der blev givet dem valgret i det land, hvor de bor, og hvortil de betaler skat, og en nordisk konvention, efterfulgt af de fornødne ændringer i landenes lovgivning, bør derfor tilstræbes.

For Danmarks vedkommende er den skitserede mulighed søgt virkeliggjort ved den foreslåede formulering af § 1, stk. 1, pkt. 2, i valgloven, hvorefter nordiske statsborgere, der har fast bopæl i Danmark og ikke har valgret i hjemlandet, skulle kunne få dansk valgret. Visse svenske statsborgere — nemlig sådanne, der har været borte fra Sverige i mindre end fem år — har efter de seneste ændringer af den svenske valglov visse muligheder for at bevare deres valgret i Sverige og omfattes således ikke af bestemmelsen.

Uanset, at det er forholdsvis let for nordboer at